# REVISTA CELOR TREI DIMENSIUNI ALE MEDICULUI

**Dr. Grigore Buşoi**

S-a vorbit şi se vorbeşte despre omul unidimensional şi bidimensional, în sensul de persoană cu preocupări unilaterale, respectiv de persoană plată, căreia îi lipseşte adâncimea.

Din perspectiva unei stabilităţi fizice perfecte, omul ar trebui să aibă trei piloni de susţinere, adică la cele două picioare să i se adauge un al treilea element.

Din cauză că omului i s-a atrofiat coada, el este nevoit să-şi găsească alte forme de sprijin. Aşa a apărut tutorele şi clasica proptea, dar se pot avea în vedere şi alte soluţii.

Rezolvarea problemei, pe care noi o avansăm, este cultivarea medicului pentru a deveni o fiinţă completă, bine ancorată existenţial, prin intermediul a trei determinanţi: profilul profesional, latura spirituală şi calibrul civic.

Merită să semnalăm faptul că într-o intervenţie anterioară, pe când vorbeam de medicul ce accede la titlul de profesor universitar desăvârşit, „îi recunoaştem acestuia patru dimensiuni: un cunoscător, un comunicator, un creator şi un catalizator".

Dimensiunile preconizate întru formarea şi fiinţarea medicului se pot găsi cu prisosinţă în revista noastră sub diferite formulări.

Recent, am intrat în posesia unei cărţi a dr. Şerban Milcoveanu, un nanogenar activ spiritual, care ne propune spre reflecţie o trăire sub formula: onoare şi dragoste.

Această sintagmă poate căpăta corporalitate dacă o punem faţă-n faţă cu un pasaj din preambul:

„Ţara se prăbuşeşte de la sine. Nici nu e nevoie de îmbrâncire din afară [...] Cu actuala faună, zisă politică, se contează pe contagiozitatea şi generalizarea putreziciunii. Se vrea vidul românesc în interiorul Statului Român."

Este evident că viitorul îl prefigurăm prin voia şi/sau vina noastră, aici şi acum.

În 1992, la Costineşti, la cel de-la doilea Congres Naţional de Medicină Generală l-am avut ca oaspete de seamă, alături de prof. dr. Dan Enăchescu, pe doctorul docent Gheorghe Marinescu-Dinizvor (1922-1993).

În numărul 34 din 24 august 2007 al ziarului *Viaţa Medicală* aflăm despre cele trei fericiri ale medicului, gânduri formulate de ilustrul dispărut. Fericit este medicul care:

- *şlefuieşte arta sa până ajunge la purul ceresc;*
- *se află în permanentă căutare spre aflarea adevărului absolut;*
- *pune întotdeauna o lacrimă de cristal în conştiinţa sa pentru iubirea semenului suferind.*

Poate sub influenţa acestor nestemate lingvistice simt nevoia sa fac o mărturisire: amici am caii trăpaşi, dar prieteni tropii adevărului îmi sunt.

Dincolo de dimensiunea culturală a medicului pe care am promovat-o, *Revista Medicală Română* (RMR) rămâne un jurnal ştiinţific şi o tribună a ideilor care fertilizează asistenţa medicală. Iată în acest sens o observaţie a prof. dr. Vasile Astărăstoae:

„Ghidurile şi protocoalele pot fi instrumente utile în activitatea medicală, dar fetişizarea lor nu duce decât la o birocratizare excesivă, la tratarea pacientului ca obiect şi nu ca subiect şi la o plafonare a medicilor care nu vor mai fi interesaţi să-şi îmbogăţească cunoştinţele în cadrul programelor de educaţie medicală continuă."

Editorialul poate fi o uvertură care ilustrează consonant sau nu desfăşurarea acţiunilor educativ-formative în acte şi scene informaţionale, conform cuprinsului numărului respectiv.

În acest sens, facem câteva exemplificări:

- În referatul „Un model al creierului total" se vorbeşte despre specializarea creierului pe orizontală şi verticală. Astfel, cortexul stâng şi cel drept reprezintă stilul raţional, cortexul stâng şi sistemul limbic stâng generează stilul analitic în cunoaştere, iar cortexul drept şi sistemul limbic drept susţin stilul sintetic.

– În articolul despre semantica generală aflăm, printre altele, despre impactul semnificaţiei cuvintelor asupra mentalităţilor oamenilor care le adoptă.
– În formarea personalităţii ne sunt utile conceptele de sugestologie şi sugestopedie, pe care ni le propune Gheorghi Lozanov.

Prin *pasivizare* (deschidere mentală, atitudine senină etc.) şi prin *infantilizare* (relaţia de respect şi încredere adoptate) se facilitează hipermnezia.

În „Memoriile lui Hadrian" se evocă harul capodoperelor literare, mai ales în cazul în care cititorul recidivează în revederea lor, în înălţarea sufletului pe tărâmul spiritualităţii binefăcătoare.

Având în vedere interferenţele critice asupra cărţii „Din adânc spre cele înalte", putem spune: *Cartea aceasta sunt eu şi de aceea aş vrea să ştiu care îmi sunt congenerii.* „Eseurile unui ostenitor într-ale medicinii" se înscriu în formula existenţială a strămoşilor *Talis oratio qualis vita* („Precum îţi este vorba, aşa şi viaţa.")

## NOTAŢII FINALE

1. *Revista Medicală Română* (RMR) este un jurnal de minte, inimă şi lucrare *pro sanitas,* operă colectivă a celor ce-şi înscriu numele în paginile gazetei.
2. RMR, prin editoriale, articolele proprii şi alcătuirea sumarelor, poate fi recunoscută ca un înscris personal de tip intelectual al redactorului-şef, ca un produs al României profunde, al substanţei ei cunoscătoare, morale şi estetice.
3. Medicul, ca un sfredel-şurub ce fixează, penetrează şi articulează triada substanţial existenţială – spaţiul, timpul, modalul – este asigurat funcţional de un suport tricuspidal – spiritualul, ştiinţificul, cetăţenescul – „valve" ce se susţin reciproc asigurând înaintarea.
4. Forţa propulsivă, vitalismul medicului acţionează cotangent între lumea reală şi cea ideală, prin învăţare, experimentare, reflecţie şi asumare, cele două lumi fiinţează în afara noastră, ele având propria lor viaţă.
5. Medicul, o instanţă-imbold, regizor şi actor, plecat să cucerească şi să stăpânească lumea sănătăţii, fiinţează în dialectica *apropiere* (prin iubire) – *respingere* (prin descalificarea valorică).
6. În demersul nostru, al tuturor şi al fiecăruia, spre *în sus* (tautologic să căutăm rima!), prin cunoaştere de sine, ar putea să ne servească testamentul antropologic al lui Victor Săhleanu „De la omul necunoscut la omul cognoscibil".
7. Când spui medic nu poţi accepta un ins acultural şi uituc, care nu mai citeşte o carte, care a pierdut din vedere să se aboneze la o revistă de specialitate, care nu participă la viaţa ştiinţifică etc.
8. Marii medici ai naţiei au fost gânditori profunzi, apostoli ai socialului şi alergători de cursă lungă.
9. Ne interesează în cel mai înalt grad să ştim ce audienţă şi beneficiu formativ au „produsele" revistei noastre.
10. Am dori ca RMR să reflecte un mediu colegial de respiraţie intelectuală, de comunicare reală şi de solidaritate de breaslă.
11. Aşteptăm un dialog polemic, expresie a dialecticii vieţii, de pe o platformă profesională constructivistă, care să traducă o angajare în numele unor idei.
12. Fiind un pătruns european român, animat de un natural patriotism, doresc ca gândurile şi operele româneşti de valoare, prin intermediul RMR şi nu numai, să circule liber în lume.